

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
3 управління (з дислокацією у м. Сіверськкодонецьк Луганської області)

Слідчий відділ

вул. Пивоварова, 6, м. Сіверськкодонецьк, Луганська область, 93400, тел. факс (06452) 4-42-81
www.ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001504

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Дніпро

«12» серпня 2025 року

Слідчий 3-го відділення слідчого відділу 3-го управління (з дислокацією у м. Сіверськкодонецьк Луганської області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях лейтенант юстиції Кривошлик Микола Романович, розглянувши матеріали кримінального провадження, відомості про яке внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22024130000000323 від 31.05.2024 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, відповідно до ст. ст. 40, 42, 111, 133, 135, 137, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Бойко Олену Михайлівну, 23.12.1963 р.н.,
уродженку м. Артемівськ, Перевальського району, Луганської області, громадянку України, зареєстроване місце проживання: Луганська область, селище Катеринівка (раніше Ювілейне), вулиця Котовського, буд. 7, кв. 111, РНОКПП: 2336701449, раніше не судиму,-

про підозру у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Відповідно до статей 1-3, 6 Конституції України – Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава; суверенітет України поширюється на всю її територію; Україна є унітарною державою; територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою; людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні

найвищою соціальною цінністю; права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави, яка відповідає перед людиною за свою діяльність; державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову; органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Згідно з статтями 17, 19, 65, 68 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу; на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом; на території України не допускається розташування іноземних військових баз; органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України; Захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України; кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей; незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Відповідно до ч. 2 ст. 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану», від 12.05.2015 за № 389-VIII, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що 24.02.2022 внаслідок повномасштабного військового вторгнення Російської Федерації (далі – РФ) на територію України Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» в Україні введено воєнний стан, який в подальшому продовжений Указами Президента України від 14.03.2022 № 133/2022, від 18.04.2022 № 259/2022, від 17.05.2022 № 341/2022, від 12.08.2022 № 573/2022, від 07.11.2022 № 757/2022, від 06.02.2023 № 58/2023, від 01.05.2023 № 254/2023, від 26.07.2023 № 451/2023, від 06.11.2023 № 734/2023, від 05.02.2024 № 49/2024, від 06.05.2024 № 271/2024, від 23.07.2024 № 469/2024, від 28.10.2024 № 740/2024, від 14.01.2025 № 26/2025, від 15.04.2025 № 235/2025, від 14.07.2025 № 478/2025 та відповідно діє до теперішнього часу.

Резолюцією Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй «Агресія проти України» A/RES/ES-11/1 від 2 березня 2022 року та Законом України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» визнано, що РФ вчинила агресію проти України, порушивши базові норми ООН, тобто є державою-агресором.

У результаті вищезазначених подій, значна частина території Луганської області, починаючи з 24.02.2022 по теперішній час опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань РФ, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій РФ на території Луганської області.

Одночасно, з метою зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, на тимчасово окупованій частині Луганської області з числа представників політичного блоку т.зв. «Луганської Народної Республіки» створено органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, які узурпували виконання владних функцій, та є органами окупаційної адміністрації РФ.

Відповідно до Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, який затверджений наказом Міністерства розвитку громад та територій України від 28.02.2025 року № 376, вся територія Луганського району Луганської області, у т.ч., місто Луганськ, з 07.04.2014 є тимчасово окупованою РФ територією України.

З 23.09.2022 по 27.09.2022 на усій тимчасово окупованій території Луганської області та на т.зв. «закордонних дільницях» на території РФ було проведено незаконний референдум з питання «входження Луганської народної республіки до складу Російської Федерації на правах суб'єкта Російської Федерації».

30.09.2022 підписано т.зв. «Договір між Російською Федерацією та Луганською народною республікою про прийняття до Російської Федерації Луганською народною республікою та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта» (мовою оригіналу: «Договор между Российской Федерацией и Луганской народной республикой о принятии в Российскую Федерацию Луганской народной республики и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта»), який у подальшому ратифіковано федеральним законом держави-агресора, внаслідок чого з листопада 2022 року розпочалася перереєстрація та створення нових незаконних органів державної влади т.зв. «Луганської Народної Республіки», як суб'єкта РФ.

На окупованій території м. Луганська Луганської області представниками т.зв. «Луганської Народної Республіки», підконтрольними державі-агресору, організовано та розпочато діяльність незаконних органів влади, у тому числі окупаційної адміністрації держави-агресора.

Таким чином, в розумінні п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» на тимчасово окупованій території Луганського району державою-агресором створено окупаційну адміністрацію РФ, тобто сукупність державних органів і структур РФ, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Згідно з п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», тимчасово окупована Російською Федерацією територія України – це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Встановлено, що 30 березня 2023 року т.зв. тимчасово виконувачем обов'язків голови т.зв. «Луганської Народної Республіки» виданий т.зв. указ «О системе и структуре исполнительных органов Луганской Народной Республики» (мовою оригіналу) № УГ-270/23, відповідно до якого на тимчасово окупованій території Луганської області створена структура виконавчих органів влади т. зв. «ЛНР», зокрема до якої входить «Министерство природных ресурсов и экологии Луганской Народной Республики» (мовою оригіналу), яке знаходиться за адресою: м. Луганськ, вул. Андрія Линьова, буд. 85.

У подальшому, 27 вересня 2023 року т.зв. головою т.зв. «Луганської Народної Республіки» виданий указ «О формировании Правительства Луганской Народной Республики» (мовою оригіналу) № УГ-615/23, відповідно до якого на тимчасово окупованій території Луганської області сформований уряд т. зв. «ЛНР», до складу якого зокрема входить «Министерство природных ресурсов и экологии Луганской Народной Республики» (мовою оригіналу).

20.06.2023 т.зв. «указом» т.зв. «голови Луганської Народної Республіки» № УГ-106/23 затверджено т.зв «Положение о Министерстве природных ресурсов и экологии Луганской Народной Республики» (мовою оригіналу), яким серед іншого визначено статус, завдання, функції зазначеного незаконного органу влади, створеного на тимчасово окупованій території Луганської області, що відноситься у т.ч. до окупаційної адміністрації держави-агресора, а також визначено повноваження т.зв. «Министра природных ресурсов и экологии Луганской Народной Республики» (мовою оригіналу), який призначається на посаду т.зв. «головою ЛНР». Визначено, що т.зв. «Министр природных ресурсов и экологии Луганской Народной Республики» (мовою оригіналу) очолює зазначений незаконний орган влади, створений на тимчасово окупованій території Луганської області.

Частинами третьою пункту 1 постанови Пленуму Верховного Суду України «Про судову практику у справах про хабарництво» від 26.04.2002 № 5 передбачено, що організаційно-розпорядчі обов'язки – це обов'язки по здійсненню керівництва галуззю промисловості, трудовим колективом, ділянкою роботи, виробничою діяльністю окремих працівників на підприємствах, в установах чи організаціях незалежно від форми власності.

Такі функції виконують, зокрема, керівники міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, державних, колективних чи приватних підприємств, установ і організацій, їх заступники, керівники структурних підрозділів, їх заступники, особи, які керують ділянками робіт.

В червні 2023 року, але не пізніше 20.06.2023, більш точний час встановити за об'єктивних причин не виявилось можливим, Бойко Олена Михайлівна, 23.12.1963 року народження, будучи громадянкою України, усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії, яка розпочалась приблизно о 04 годині ранку 24.02.2022 повномасштабним російським військовим вторгненням на територію України, метою якого є повалення конституційного ладу, порушення територіальної цілісності та захоплення території України, знаходячись на тимчасово окупованій території міста Луганськ Луганської області, переслідуючи особисті інтереси, маючи умисел на зайняття керівної посади у незаконних органах влади, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, та реалізуючи його, отримала від невстановлених під час досудового розслідування осіб з числа представників так званої «ЛНР», підконтрольних державі-агресору – РФ, пропозицію зайняти посаду т.зв. «исполняющего обязанности Министра природных ресурсов и экологии Луганской Народной Республики» (мовою оригіналу), діючи в порушення вимог Конституції та Законів України, добровільно погодилась на вказану пропозицію.

Продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, громадянка України Бойко Олена Михайлівна, 23.12.1963 року народження, в червні 2023 року, але не пізніше 20.06.2023, більш точний час встановити за об'єктивних причин не виявилось можливим, перебуваючи на території міста Луганськ Луганської області, діючи зі своїх особистих мотивів та бажання, погоджуючись на пропозицію представників окупаційної адміністрації держави-агресора – РФ та представників так званої «ЛНР», умисно зайняла посаду, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, а саме: посаду т.зв. «исполняющего обязанности Министра природных ресурсов и экологии Луганской Народной Республики» (мовою оригіналу), тобто у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, що здійснює свою протиправну діяльність на тимчасово окупованій території міста Луганськ Луганської області та приступила до виконання своїх обов'язків.

Таким чином, Бойко Олена Михайлівна, 23.12.1963 року народження, обґрунтовано підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Відповідно до статті 42 Кримінального процесуального кодексу України підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність

захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

**Слідчий 3-го відділення слідчого відділу 3 управління
(з дислокацією у м. Сіверськодоонецьк Луганської області)**

ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях

лейтенант юстиції

«ПОГОДЖЕНО»

Микола КРИВОШЛИК

**Прокурор у кримінальному провадженні –
Заступник начальника відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки
Луганської обласної прокуратури**

Станіслав КОНДАК